

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita Et Institvto S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris. Libri Qvinque

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1665

XVIII. Puella linqvi animo solita ibidem sanatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10840

XVIII.
Puella lin-
qui animo so-
lita ibidem
sanatur.

Nec fuit minoris prodigij, puellæ annorum quindecim, eodem ferè tempore ac loco reddita valetudo. Huic in Gandiæ comitatu ex spectri cuiusdam obiecti terrore, hæsit cordis ægotatio tam fera, vt eam ab se, atque à sensibus abalienaret, cum horarum interdum quatuor, & quinque deliquo; rabie interdum, morfu manus proprias appetentem, ac principio quidem exerebat se quot hebdomadis mali furor, post iterum ac tertio; demum ita crebro, vt decies octies diei vnus spatio rediret, qualis fuit supremus eius morbi dies. Videns enim Lustrica eius mater nunquam illi fuisse deterius, S. Ignatium lacrymis & precibus conuenit, cuius multa narrari prodigia audiebat, infelicissimam puellam, nullaque iam spe nisi cœlestinixam eius commisit bonitati. Quo puncto temporis cum iaceret collapsa, oculos aperit, assargensque admodum reuerenter, iubet sedes poni duobus Parribus, quorum alter erat Ignatius; ab eo se sibi redditam; se manu prehensa erectam; se promissione illius factam certiore comitialis morbi nunquam de cœtero reuersuri. Credita est primum animo exerrare, at Sancti vultum, & habitum describens, & valetudine in posterum gaudens constanti, & integra, visi ac miraculi veritatem cumulatè probauit.

XIX.
Moribundus
ofculo chiro-
graphi S. Ig-
natiij repente
sanatur.

Sub annum huius æui sextum vocatus est in Societatem Hieronymus Falconius Barcinonensis, sed compendijs domesticis infatuatus parens Michaël Baptista, obstare non destitit quoad negotium disturbasset. Neutrum tamen impunè res fuit: missus à patre Leridam iuuenis, faucium inflammatione corripitur, quam ex linguæ tumore, ac nigredine, lethalem medici iudicant, cum ex centum eo malo affectis, solerent vix quatuor sanari. Edoctus periculum parens, fastusque non dissimulante veram mali causam; indignum se clamat qui viuo filio potiretur, quem rationibus terrenis familiæ, quàm Christo seruire maluisset; peccatum ab se vehementer dolet, poscitque multis cum lacrymis ab S. Ignatio veniam, mira spondeus si ab interitu filium vindicasset. Inde citato Leridam peruectus incolumem offendit filium, & qua hora illum sancto commendarat, eadem, & febrim extinctam, & faucium æstum: causæ vero ignari medici, peritè statuerunt non potuisse momento pestilentem febrim constanter desinere, stabulante intorsum mali origine, sed hoc fore recidui lethalis prælagium: visa certè est beneficio exorato suspendi morbi vis, potiùs quàm sanari. Itaque duodecimo post diè violenta febris accedere, ingrauescere decimo septimo, tumere pectus, spiritus via, pituita obstructui, denique medici affirmare altera hora post mediam noctem, accessione decumana periturum. At Pater cui animo hærebat ratas fuisse quas fuderat Barcinone ad Ignatium preces; illas geminato affectu repetit, Societatis patres per nuncium rogat, ne grauentur eius Chirographum ad ægrotum deferre; quod cum penes priuatum esset, diu reperiri non potuit. Adest interim prædictum à medicis supremum discrimen, sine pulsa arteria, sudores frigidi, vicina mors, parens vltimum filio piè adprecatur, nunquam ab